

[Brøndsted.]

væsentligt at tage fat på lokalt. Jeg tror ikke, vi kan regne md, at det bare er et spørgsmål om et økonomisk tilskud. Vi vil altså fra venstres side stadig væk følge problemet og gerne meget hurtigt have hele registret af muligheder for at hjælpe dér, hvor der virkelig er ungdomsarbejdsløshed, og dér sætte ind på måder, der virkelig kan hjælpe, og her må dette forslag også tages i betragtning, men måske under en helt anden form end skitseret.

Bach (FP):

Jeg lyttede med stor interesse, da undervisningsministeren var oppe og redegøre for sit syn på det foreliggende forslag til folketingsbeslutning fra de konservative, og der er et par steder, jeg er nødt til at give hende ret. Det er f. eks., at penge alene ikke gør det. Jeg synes dog, det er en god erkendelse, man efterhånden er kommet til, nemlig at man kan ikke gøre to ting samtidig. De lærepladser, de læresteder, de arbejdspladser, man så gerne vil have placeret de unge på, har man igennem i hvert fald de sidste årtier lagt for had. Man oplyser om de profitthungrende kapitalister, der kun prøver at udnytte de unge mennesker. Det kan jo ikke være rigtigt, at når andre grupper udøver pression, er man imødekommende. Her er ikke tale om pressionsgrupper, her er tale om arbejdssteder, hvor den eneste måde man kan undgå altid at blive hængt ud på, simpelt hen er at ræsonnere som så: ja men all right, så må vi køre med det, som vi kan, vi vil simpelt hen have ro og fred uden at danne pressionsgrupper.

Jeg har lyst til at sige mange ting om dette forslag til folketingsbeslutning. Jeg er klar over, at det er gået op for det fleste, og i særdeleshed det konservative folkeparti, at der må gøres noget ved ungdomsarbejdsløsheden, men man kan nu ikke tage ungdomsarbejdsløsheden isoleret, for så glemmer man den helt store generelle arbejdsløshed. Hvad hjælper det? Det giver jo ikke flere arbejdssteder, at vi eventuelt kunne skaffe nogle unge ind på arbejdspladserne. Det tror jeg også alle vil erkende her i salen. Jeg er nødt til at sige, at arbejdsløshedsproblemet er et afsætningsproblem. Danske varer kan ikke sælges nu, fordi omkostnin-

ger og skattetryk er presset for højt op. Det er blevet sagt her mange gange, men det er, ligesom om det er et problem, der har mindre interesse. Man tænker: bare vi — og man har nævnt EFG-uddannelsen — får nogle ind i basisåret, bare vi får nogle under uddannelse. Ja men der er jo også bagefter uddannelsen noget, der hedder praktikpladser, og så hjælper det jo ingenting, at man bagefter kommer og vil lokke med tilskud og penge. Jeg tror, vi er en hel masse arbejdsgivere, der føler som jeg: vi stiller os ikke op og rejser krav om penge, nej vi vil have fred for alt det hoveriarbejde og alle de pligter, der efterhånden er pålagt os.

I øvrigt har man jo forsøgt med tilskud, bl. a. har bogtrykkerfaget gjort et meget kontant forsøg på at fremskaffe praktikpladser ved at yde et tilskud på 100 kr. pr. uge for hver EFG-praktikant til de virksomheder, der stiller sig til rådighed som praktiksteder, og når selv den indsats viste sig at være utilstrækkelig, rejser sig det spørgsmål: hvad kan der så gøres? Det har vi fra fremskridtspartiet gang på gang peget på. Vi kom med et kontant forslag, lovforslag nr. 237, fremsat den 8. september 1975, om midlertidige omskolingsbidrag for langtidsarbejdsløse. Det var et tidsbestemt lovforslag angående langtidsarbejdsløse, det var ikke kun de unges problemer, vi tog fat på, vi tog fat på hele arbejdsløshedsproblemet, men det fik jo en hård medfart her i salen.

Men vi vil, som vi plejer, se på forslaget, når det kommer i udvalg, og vi håber, vi kan få en indgående drøftelse. Jeg vil dog endnu en gang sige, undervisningsministeren har forstået en del af det. Jeg regner slet ikke med, at hun vil svare, for det er sikkert under hendes værdighed at svare en fremskridtsmand, men jeg har alligevel lyst til at sige: I har fattet lidt af det hele; man kan ikke blive ved med at pine og plage de mindre erhvervsdrivende, nu lader vi os ikke lokke af penge mere. Vi vil have fred for den hetz og forfølgelse og bliven hængt ud som profithungrende kapitalister, for det er vi overhovedet ikke. I skulle prøve at undersøge vor indkomst; den svarer nok efterhånden til, hvad der ydes til de unge. Der er kun én eneste måde at bekæmpe arbejdsløsheden på, og det er skattelettelse.